

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

ARREST

**nr. 248.123 van 4 augustus 2020
in de zaak A. 231.414/XIV-38.436**

In zake: de BV HARMAN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Walter Van Steenbrugge
kantoor houdend te 9030 Mariakerke
Durmstraat 29
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Nicolas Bonbled, Thomas Eyskens
en Sebastiaan De Meue
kantoor houdend te 1000 Brussel
Bischoffsheimlaan 33
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 30 juli 2020, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 24 juli 2020 ‘houdende wijziging van het ministerieel besluit van 30 juni 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken’, “en meer specifiek artikel 5”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 augustus 2020, om 10.00 uur.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Walter Van Steenbrugge, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaten Sebastiaan De Meue en Junior Geysens, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Inge Vos heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten en regelgeving

3.1. De verzoekende partij is uitbaatster van een nachtwinkel te Aalst.

3.2. Nachtwinkels mogen in normale omstandigheden geopend zijn van 18.00 uur 's avonds tot 7.00 uur 's ochtends.

Zij worden sinds medio maart geconfronteerd met maatregelen van de verwerende partij die beogen de verspreiding van het coronavirus SARS-CoV-2 tegen te gaan en dus van de ziekte die wordt veroorzaakt door dit virus, COVID-19. Die maatregelen zijn thans inzonderheid opgenomen in het ministerieel besluit van 30 juni 2020 'houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken', zoals meermaals gewijzigd.

3.3. Met het bestreden ministerieel besluit van 24 juli 2020 ‘houdende wijziging van het ministerieel besluit van 30 juni 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken’ (BS 24 juli 2020) wordt de verzoekende partij (opnieuw) verplicht haar nachtwinkel te sluiten uiterlijk om 22.00 uur, waar deze aan de vooravond van de bestreden maatregel nog open mocht blijven tot één uur ’s nachts.

Ingevolge de wijziging bij artikel 5 van het ministerieel besluit van 24 juli 2020, die in werking treedt op 25 juli 2020, luidt artikel 8 van het ministerieel besluit van 30 juni 2020 immers:

“Winkels mogen open blijven volgens de gebruikelijke dagen en uren.
Nachtwinkels mogen geopend blijven vanaf het gebruikelijke openingsuur tot 22.00 uur.”

3.4. Bij ministerieel besluit van 28 juli 2020 wordt het ministerieel besluit van 30 juni 2020 ‘houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken’ andermaal gewijzigd.

Artikel 6 van het ministerieel besluit van 28 juli 2020 ‘houdende wijziging van het ministerieel besluit van 30 juni 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken’ wijzigd artikel 8 van het ministerieel besluit van 30 juni 2020 als volgt:

“§ 1. Winkels mogen open blijven volgens de gebruikelijke dagen en uren.
Nachtwinkels mogen geopend blijven vanaf het gebruikelijke openingsuur tot 22.00 uur.

§ 2. Er wordt individueel gewinkeld en gedurende een periode van maximum 30 minuten, behalve in geval van een afspraak.

§ 3. In afwijking van paragraaf 2, mag een volwassene de minderjarigen die onder hetzelfde dak wonen of een persoon die nood heeft aan begeleiding, vergezellen.”

Het ministerieel besluit van 28 juli 2020 wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van dezelfde datum en treedt in werking op 29 juli 2020.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. De verwerende partij verzoekt om het door haar neergelegde stuk IV.1 ‘Nota federale politie, incidenten tijdens en na sluitingsuur horeca’ als een vertrouwelijk stuk te behandelen.

Zij stelt dat dit stuk “verwijzing [bevat] naar een aantal hangende opsporingsonderzoeken, met vermelding van een aantal PV-nummers, en gegevens aan de hand waarvan een of meerdere verdachten zouden kunnen worden geïdentificeerd”.

5. Aangezien het bedoelde stuk, zoals hierna zal blijken, niet nodig is voor de oplossing van het geschil, is er alleen al om die reden in de huidige stand van de rechtspleging geen aanleiding om de vertrouwelijkheid van het stuk te lichten.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

Standpunt van de partijen

6. De verwerende partij werpt in haar nota onder meer als exceptie op dat de vordering “zonder voorwerp” is of “[m]instens [...] geen enkel nuttig effect meer [kan] hebben”, aangezien de tenuitvoerlegging van de bestreden bepaling – artikel 5 van het ministerieel besluit van 24 juli 2020, waarbij artikel 8 van het ministerieel besluit van 30 juni 2020 is gewijzigd – “thans reeds [is] stopgezet” ten gevolge van de vervanging van artikel 8 van het ministerieel besluit van 30 juni 2020 bij artikel 6 van het ministerieel besluit van 28 juli 2020. Indien de vordering zou worden ingewilligd, zo vervolgt de verwerende partij, dan kan de verzoekende partij daaruit geen voordeel halen, aangezien artikel 6 van het ministerieel besluit van 28 juli 2020 en “bijgevolg ook de ‘nieuwe’ versie van artikel 8 van het [ministerieel besluit] van 30 juni 2020 uitvoerbaar blijft”.

7. De verzoekende partij beaamt ter terechtzitting dat de voorliggende vordering “zonder voorwerp” is, gelet op de wijziging van artikel 8 van het ministerieel besluit van 30 juni 2020 bij artikel 6 van het ministerieel besluit van 28 juli 2020. Zij stelt op het ogenblik van het instellen van haar vordering geen kennis te hebben gehad van dat laatstgenoemd ministerieel besluit. Zij voegt eraan toe dat zij inmiddels een afzonderlijke vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 28 juli 2020 bij de Raad van State heeft ingesteld (zaak A. 231.436/XIV-38.439) en dat zij ter gelegenheid van de behandeling van die zaak haar wettigheidsbezwaren zal toelichten.

Beoordeling

8. Het inleidend verzoekschrift vermeldt als “voorwerp van de vordering” uitsluitend het ministerieel besluit van 24 juli 2020 ‘houdende wijziging van het ministerieel besluit van 30 juni 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken’, “en meer specifiek artikel 5” van dit besluit. Als “bestreden besluit” is ook alleen voornoemd ministerieel besluit van 24 juli 2020 bij het inleidend verzoekschrift gevoegd.

Op het ogenblik dat de verzoekende partij het inleidend verzoekschrift bij de Raad van State heeft ingediend, was de nieuwe wilsuiking van de minister met betrekking tot de beperking van de openingsuren van de nachtwinkels, zoals vervat in artikel 6 van het ministerieel besluit van 28 juli 2020 reeds bekendgemaakt en dienvolgens tegenstelbaar aan de verzoekende partij. Dat ministerieel besluit was overigens ook reeds in werking getreden op 29 juli 2020. Niettemin heeft de verzoekende partij het niet mede als “voorwerp van de vordering” aangewezen.

Het standpunt dat de verzoekende partij ter terechtzitting inneemt, bevestigt dat zij van meet af aan alleen het ministerieel besluit van

24 juli 2020, “en meer specifiek artikel 5” van dit besluit, als enig voorwerp van haar beroep beoogde en níét het wijzigend ministerieel besluit van 28 juli 2020.

9. Een verzoekende partij bij de Raad van State heeft slechts belang bij een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van een bestreden besluit indien die schorsing haar kan behoeden voor het ingeroepen nadeel dat zij ingevolge de verdere tenuitvoerlegging van dat besluit zou ondergaan.

Daarbij dient voor ogen te worden gehouden dat een schorsingsarrest enkel uitwerking heeft voor de toekomst, wat onder meer betekent dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit die voltooid is, niet meer kan worden goedge maakt door een bevolen schorsing.

10. In dit geval heeft de beoogde regeling van artikel 8 van het ministerieel besluit van 30 juni 2020, zoals ze door artikel 5 van het ministerieel besluit van 24 juli 2020 werd gewijzigd, slechts enkele dagen uitwerking gehad. Op 29 juli 2020 is immers het wijzigend ministerieel besluit van 28 juli 2020 in werking getreden, dat zoals hiervóór *sub* 8 is vermeld, niet tot het voorwerp van de vordering mag worden gerekend.

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van artikel 5 van het ministerieel besluit van 24 juli 2020, die door de verzoekende partij met haar vordering wordt nagestreefd, kan haar bijgevolg niet meer behoeden voor welk nadeel dan ook.

11. Derhalve moet worden besloten dat de verzoekende partij geen belang heeft bij haar vordering. De voormelde exceptie van de verwerende partij moet alvast in zoverre worden bijgeval len.

De vordering is derhalve niet ontvankelijk en moet worden verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 20 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 4 augustus 2020, door de Raad van State, XIe vakantiekamer, samengesteld uit:

Bert Thys,	staatsraad, waarnemend voorzitter
bijgestaan door	

Elisabeth Impens,	griffier.
-------------------	-----------

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Bert Thys